

EEN BRIEF

Naar aanleiding van het artikel van L a m e r s : „Beschouwingen over het Cariesprobleem in verband met klinische waarnemingen” (T.v.T. 1949. pag. 822) plaatste ik enkele opmerkingen uit en voor de praktijk in het nummer van Januari d.a.v. (pag. 75) met het opschrift „Mondspoelen”.

Dit stukje verschaftte mij (behalve een zeer vriendelijke reactie van genoemde, mij persoonlijk onbekende, schrijver) een andere brief, waarvan de auteur, blijkbaar uit overgrote bescheidenheid, zijn naam niet heeft willen noemen.

Aannemende dat werkelijk een tandarts de auteur is van dit stuk, dat getuigt van zoveel geest en geestigheid onder leden van het Nederlandse tandartsencorps van 1950, ben ik van mening, dat het jammer zou zijn, wanneer zulk een licht onder de korenmaat verscholen zou blijven. Het wordt derhalve, de bescheidenheid van de schrijver ten spijt, woordelijk (met alle hoofdletters, onderstrepingen enz.) in afschrift prijs gegeven aan de openbaarheid, tot lering en stichting der beroepsgenoten.

J. Sanders Ezn.

Zeer geachte Collega,

Jaren geleden zei ik al eens tegen mijn vrouw en tegen een paar Collega's: „Die J. Sanders Ezn., zeg ik, daar zu-je-nog-es van horen. Let maar es op. Die schrijft nog eens een keer een stukkie mensen, een *artikel* zoo gezeid; daar zullen jullie van òpkijken. Die S a n d e r s weet z'n weetje.”

En waarachtig daar is het Stuk. Zie je wel, zeg ik, heb ik het niet gezeid: Hij *hèeft* toch maar de menschheid mondspoelen geleerd, dat heeft-ie; làng voordat wij nog zelfs konden gòrgelen. Stel je toch eens voor, zeg ik, als iemand zei, je moet es spòelen, dan gòrgelde je natuùrlijk. En laat nou die J. S a n d e r s Ezn. weer de Eerste geweest wezen, die onderkende dat gespoeld moest worden. — Eerlijk. Net als met dat tandsteen dat ie 't Allereerste zag zitten op van die gekke plaatsen. Wij tròkken zukke tanden; lògisch: maar Hij was de Groot-Reiniger.

En het Geniale is dat er volgens hem, jàren her al, gespoeld moest worden met de wang musculatuur. Had je dàt nou kunnen denken?

Nee, zei die „Patiënt” (Nou Ja!). Ik dee dat altijd met m'n buikspiertjes.

't Is maar 'n weet. Krek E i n s t e i n : Dat Eenvoudig-Logische. Maar je moet het durven zeggen.

En *blij* die Redactie!!

Groetend

P. J. C.